

Tarih: 21.01.2022

Konu: Tövbe ve İstiğfar

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ

فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا .

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

التَّوْبَةُ مِنَ الذَّنْبِ أَنْ يَتُوبَ مِنْهُ ثُمَّ لَا يَعُودَ فِيهِ.

Aziz Müminler!

Âdem (a.s) ve eşi Havva validemiz, cennette bir hata işlemişlerdi. Derhal bu hatalarının farkına vararak pişman oldular. Yüce Rabbimiz, onlara hatadan dönme erdemini, tövbe nimetini lütfetti. Onlar da; **“Ey Rabbimiz! Biz kendimize zulmettik. Eğer bizi bağışlamaz ve bize acımazsan mutlaka hüsrana uğrayanlardan oluruz.”**¹ diyerek pişmanlıklarını dile getirdiler, Allah’tan bağışlanma dilediler. Böylece insanlık tövbenin ilk örneğini Hz. Âdem ile eşinden öğrenmiş oldu.

Kıymetli Müslümanlar!

Hepimiz beşeriz. Hayatımız boyunca bize vesvese veren şeytanla ve bizi hatalara sevk etmeye çalışan nefsimizle mücadele ederiz. Bu mücadelede bazen kulluğumuzun gereğini yerine getirir, bazen de savrulmalar yaşar, gaflete ve hataya düşeriz. Kula yakışan davranış; bir hata işleyince bu yanlış kime karşı işlediğini düşünüp pişman olması ve hemen merhamet sahibi Allah’tan bağışlanma dilemesidir. Çünkü O, öncelikle kullarının hatasına değil hatadan sonraki davranışlarına bakar. Hatada ısrar mı edecek yoksa pişman olup mağfiret kapısına mı sığınacak.

Affedici, hataları örtücü, tövbeleri kabul edici olan Cenab-ı Hak şöyle buyurur:

“Ancak tövbe edip de iman eden ve Salih amel işleyenler başka. Allah işte onların kötülüklerini iyiliklere çevirir. Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.”²

Muhterem Müslümanlar!

Tövbenin özü hatasının farkına varıp samimiyetle ve ihlasla yapılan bir yakarıştır. Yüce Rabbimiz **“Ey iman edenler! Allah'a içtenlikle tövbe edin”**³ buyurmaktadır.

Tövbenin aslı bir daha günahlara dönmeme, heva ve hevesin esiri olmama azmidir. Peygamber Efendimiz (s.a.s) tövbeyi; **“Bir daha dönmemek üzere günahı terk etmek”**⁴ olarak nitelemiştir.

Kıymetli Müminler!

Tövbe kapısı ardına kadar açıktır. Son nefesimize kadar da açık kalacaktır. Öyleyse bize düşen, Allah’ın rahmet deryasından nasibimizi aramaktır. Samimiyetle, pişmanlıkla, kararlılıkla O’nun merhamet ve keremine sığınmaktır. Gündelik hayatın karmaşası içinde bitap düşen gönüllerimizi ve zihinlerimizi tövbeyle arındırmaktır.

Hutbemi Peygamberi Efendimizin bir tevbesiyle bitirmek istiyorum:

“Allah’ım! Sensin benim Rabbim, senden başka ilâh yok. Beni yarattın, ben de senin kulunum. Ben gücüm yettiğince sana verdiğim sözün ve senin vaadin üzereyim. Yaptıklarımın şerrinden sana sığınırım. Üzerimdeki nimetini itiraf ediyorum. Ve günahımı da itiraf ediyorum. Benim günahlarımı bağışla, çünkü günahları senden başka affedecek hiç kimse yoktur.”⁵

Norveç Diyanet Hutbe Komisyonu

²Furkân, 25/70.

³Tahrîm, 66/8.

⁴İbnHanbel, I, 446.

⁵Tirmizî, Deavât, 15.

¹A’râf, 7/23.